Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 89

verti. Ille non conuertitur qui vnum pecca
tum confitet̃ sacerdoti ⁊ aliud celat. Vocã
est ergo cõuersio qꝛ Paulus ea die cõuer-
sus fuit ad fidem. vicijs dimissis. Quare
Paulus dictus sit: in sequenti dicemus

De conuersione sancti Pauli.

Conuersio san
cti Pauli aplĩ facta ẽ eodez an
no quo xp̃s passus est. ⁊ Ste-
phanus lapidatus. ãno non naturali. sed e
mergenti. Nã xp̃s viij. Kł̃as Aprilis pas-
sus est. Stephanus vero eodẽ ãno tercio
die Augusti passus ⁊ lapidatus est. Pau-
lus autem. viij. Kal. Februarij cõuersus ẽ
Quare ãt cõuersio eius poti⁹ q̃z aliorꝫ scõ
rum celebratur triplex solet rõ assignari.
Primo ꝓpter exemplũ vt nullus quantũ-
cunqꝫ sit peccator desperet de venia. quã do
cantũ in culpa talem postmodũ cõspicit fu-
isse in gr̃a. Secundo propter gaudiũ Si
cut enim ecclesia magnã tristiciã habuit in
eius persecutione. ita maximã leticiã habu
it de eius conuersione. Tercio propter mi
raculum qđ dominus in eo ostendit dũ de
seuissimo persecutore fecit fidelissimuz p̃di
catorem. Eius enim cõuersio fuit miracło
sa ratõe efficientis. disponentis. ⁊ patiẽtis
Rõne efficientis. i. xp̃i qui eius cõuersiõez
fecit. Ibi em̃ oñdit suã mirabilem potenti
am in h̃ ꝙ ei dixit. Durum est tibi ꝯ stimu
lum calcitrare ⁊ in hoc ꝙ ip̃m taz subito im
mutauit. Unde cõtinuo immutatus r̃ndit
Dñe quid me vis facere. Aug⁹ super h̃ ver
bum Occisus agnus a lupis. fecit agnos
de lupis Iã parat se ad obediendũ: qui pri
us seuiebat ad persequendũ. Secũdo oñt
in hoc suam mirabilem sapientiã. Mirabi
lis em̃ sapiẽtia fuit in hoc ꝙ ip̃m a tumore
superbie deiecit offerẽdo infima humilita
tis. nõ sublimia maiestatis. Ego inquit suz
Ihesus nazarenus. Glosa super hoc. Non
deum nec dei filium se vocat: sed humilita
tis inquit mee infima suscipe. ⁊ supbie tue
squamas depone. Tercio ibi ostẽdit suam
mirabilem clementiam. quod notat̃ ex hoc
ꝙ ipsum existentem in actu ⁊ voluntate per
sequendi cõuertit. Licet em̃ haberet defor
mem affectũ: qꝛ spirans minarum ⁊c̃. per
uersum conatũ: quia accessit ad principẽ sa
cerdotum ⁊c̃. quasi se ingerens. pernicõsuz
actum: qꝛ ibat vt vinctos ꝑduceret in Ihe
rusalẽ. ⁊ iõ eius iter pessimũ erat. Ip̃m tñ
misericordia diuina cõuertit. Secundo fu
it miraculosa cõuersio ratõne disponentis.
id est lucis que ip̃m ad ꝯuersiõem disposu
it. Ipsa enim lux dicitur fuisse subita. imẽ
sa. ⁊ celica. Et subito inquit circũ fulsit id ẽ
circũquaqꝫ fulsit eum lux de celo. Paulus
enim in se tria vicia hẽbat. primuz erat au
dacia. qđ notatur in hoc ꝙ dicitur Accessit
ad principẽ sacerdotum. Glosa. Non voca
tus sed sponte zelo cõcitante eum. Secun
dum vicium erat superbia: qđ notat̃ in h̃
ꝙ dicit̃ spirans minarum ⁊c̃. Terciuz erat
carnalis intelligẽtia: quam scꝫ in lege habe
bat. Unñ glo. super illud verbũ Ego suz Ie
sus ⁊c̃. Ego deus de celestibus loquor quẽ
mortuum putas sensu iudaico. Ip̃a igitur
lux diuina fuit subita vt audacem terreret.
fuit immensa vt sublimem ⁊ superbũ in ima
humilitatis prosternerz. Fuit celica vt car
nalem eius intelligentiã in celestem muta
ret. Uel potest dici ꝙ istud disponens fuit
in tribꝫ. s. i voce acclamãte. i luce fulgente.
in ꝟtute potẽte. Tercõ fuit miracłosa rõne
patiẽtis. i. ipsi⁹ pauli in q̃ fcã ẽ ꝯuersio In
eo em̃ hec tria miraculose exteri⁹ fcã fuerũt
scꝫ ꝓstratio. obcecatio: ⁊ triduana ieiunatõ
Est em̃ ꝓstratus vt erigat̃: quantuz ad de
p̃ssum affectũ. Aug⁹. Prostratus ẽ paul⁹
vt cecaretũr. cecatus est vt mutaretur. mu
tatus est vt mitteretur. missus est vt pro ve
ritate pateretur. Item Augustinus. Eli
sus est seuiens et factus est credẽs. Elisus
est lupus et factus est agnus. Elisus ẽ per
secutor: et factus est predicator. Elisus est
filius perditionis: et factus est vas electio
nis. Est obcecatus vt illustraretur quan
tum ad tenebrosum intellectum. Unde in

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0088
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG